

ситѣ не го безпокоиха въ врѣме на отстѣп-
лението му, а го нападнѣха едва когато бѣ
наближилъ да стигне до града. Османъ па-
ша изкара тутакси нѣкои части отъ воиски-
тѣ на Плѣвенъ и неприятеля биде отблѣснатъ,
слѣдъ едно сражение което се продължи 1
часъ и въ което кавалериитѣ на двамата съ-
перници се атакуваха нѣколко пѣти. Макаръ,
че войскитѣ, които взеха участие тука, бѣха
малобройни, туй сражение бѣше едно отъ
най-ожесточенитѣ отъ всичкитѣ станали до
сега сражения при Плѣвенъ.

Окрѣжението бѣше довършено на 24 ок-
томври; изоставянието на Долни-Джбникъ
и отеглюването на Вели бей, правяха поло-
жението още по-трудно.

Едва на 31 октомври се разбра окончателно
значението на топовнитѣ гърмежи, които се
чуваха на 23 и 24 октомври откъмъ Горни-
Джбникъ. Тамъ бѣ станалъ единъ кървавъ
бой, въ който турскитѣ войски били прину-
дени да сложатъ орѣжие. Узна се въ сѣщо-
то врѣме, че Хакъ паша капитулиралъ въ
Телишъ. Самъ генералъ Гурко съобщи за това
нещастие на Османъ паша. На 31 октомври
единъ турски офицеръ и 4 турски войници
се явиха при аванпостовѣтѣ на прѣдмостното
укрѣпление. Завѣдоха ги въ главната квар-
тира и ги изслѣдваха. Тѣ разказаха, че били